

עין משפט
נר מצות

קצת א מ"י מ"י מהל'
שמיטה ה"ג ועין
השטות וכמ"ל מה עין
א טו"ש י"ד ס"ה
ס"ב:
קצת ב מ"י מ"י מהל'
תלמוד תורה ה"ג
מה עין י"ד טו"ש
י"ד רמז ס"ה א (ונגר)
לפס קדושין פרק א דף
רמ"א:
ג מ"י ס"ד מהל'
מטו"ש ה"ג:
א ד ה מ"י פ"א מהל'
לפס הלכה ו:
ב מ"י פ"א מהל'
י"ד י"ד:

[illegible]

תיבא בזה הכלל מא
 תנא אלו טרפות הני
 תנא כשרה ור' שמעון
 דוקא תנא טרפות
 רב מתנא דלא אתיא
 ובי דמאי ולא לפסקי
 תנא אלו כשרות
 רב מתנא מרפה גופא
 כבוקא דאמאי דרף
 מר כשרה ור' איפסיק
 ויפסיק נמי כשרה עד
 כמה תחסר [וכו']:
 מיתחמי לכו שיעורא
 וניהא והוי כפשיטא
 פשיטי דפומבדיתא
 עילא מינאי הוה קא
 גרא קורדינאי לשערי
 סמקיה ולא שבקני
 סמקיה בעלי אומנות
 למידי חכמים בשעה
 איהתתן כל בעלי
 ושואלין בשלומן
 מוקס פלוגי בראכס
 מופתיה עומדין מפני
 דין אמר רבי יוסי בר
 יוביבה מצוה בשעתה
 ממפני תלמידי חכמים
 שלא תהא נמצא
 רב נתמן כסלע
 מכאסר אלמא
 עד בכלל איתיביה
 הוצא מן המטה עד
 לאו חמשה כלמטה
 ש"ס ועד עשרה
 כלמטה לא עשרה
 שבכלי חרס הן
 ושבין שלא מסומכין
 שנינו

[illegible]

דאי לא ממעט ליה אחיא ליה לנכל
לנעול. דמחני דהא נעולה היא ומן
זל הכד ^[מנ] הילכ מנא אלו צטרפות
צטרפות תנא נמי אלו צכרות ואע"ג
דלא ממעט מדי: בני. נעולי הוא
דטרפה אבל דרי מנחא כשרה:
ולנעולי נמי לא דמיא. דהא לאו
נעולה לנמרי היא: בני. נעולי הוא
דכרות ניטל הטחול והכליות אבל
נעולת יקר דרי מנחא טרפה:
גיבית. גיד צבראש שמחבר בחור
וקטן הוא מאד: **מסעבל**. נרקב:
לבושא. ראש הקיולא החצובה בחור
עמם הלכו שקורין הגק"א: **דלא**
מחמי אלו שיעורא. שלח רחמם
אישר האיטלקי מיימים: דיגרא
קורדינא. אוחו היו מדרים ומהרי
הזרע והוא: ר' תנא פטורא. שולחני
היה וזיו לפניו מטעמים הרבה: אין
בעלי **אומיות**. העשוקים במלכות
אחרים. והוא שולחני היה משתכר בשל
אחרים למתנה וזכר להזהר ולתת
עניו שם ולהשתדל עם כל העובדים
לשאול מה לא לרישים והכי תניא
בזוהרפסחא המזויז את חבירי בתות
למחית שבר אם היה אומן לא יעסוק
באומותו לפי שאין עניו על התנות
בשעה שזוקק באומותו: **עומדין**
מפניס. אומניא צבורים קאי במס'
צבורים ^(פ"ב מ"א): **מפניס** **עומדין**.

לכבדן כדי שיהיו רגילים לזה: **חזיפה**
מזה בעצמה. רגירים אלו לחברה:
מכשין. שאם לא יראו להם פנים
 להבוס ודרך כבוד לא ירגילו להם
 מפני הטורח: **כסלע** **כיתר** **מכסלע**.
 היכא דשיערו רבנן כסלע כגון גבי
 פלוגמא דשדרה ויגולות דתקנא כמה
 חסרון צדקה כו' ובגוללות בית שמאי
 ואומרים כמלא מקדח וביט הלל ואומרים
 כדי שינטל מן החי וימות ואמר רב
 יהודה אמר שמואל (ברש פקדון) ודף
 מה: וכן לטורפה ואמרין פבדירות
 צפ' וכן אלו עומין (דף ה:) כמה כדי
 שינטל מן החי וימות כסלע ואית
 דאמרי הסם דבמחיתא תנא כסלע
 ואשכחיה רב נחמן הכא כדי שיעור
 רבנן כסלע יאסלע מלומאם קאמר דרי
 היו מלומאם דיעו כיתר מכסלע

ד.ג.י. מתני' דתנן (ע"א) עד כמה תחזק וימלא
צרות קיימינא וקמינא עד כמה כשרה בתסרון
ה ררי היא כיתר מכאשר וטרפה: אלא
בכאשר כשרה לאו עד ועד ככל קאמר
ק עד כאשר כשרה ולא עד בכלל קאמר
ע"כ עד דמתני' אנשרות קאי וה"ק עד
היא היא וקמינא עד כאשר דאי אטרפות קאי
כמה תחזק ותבא טרפה כאשר: **חבל**
המטה נשאר זמן החבל וחילי במטה: ו
ואינו ראוי לבלום הינך לאו הוה מן המטה
ואי לא **המטה כלמטה**. כפחות ככל וטורח
ללם **ואם המטה כלמטה**. כיותר וזממחמה
בלי (פ"ט מהה"ב) זממחמה שבת עשרה טמא
לפסח מזהיר (דמ"ט) ואזכורו עד בעצמות
וזהו דיותר מדאי יש ועומד ליקנן וחבל בפני
וזהו וארגו בעינין במעשה שבת (דף סד.)
ומה אלתא עד עד כלכל: דקדן **סכלי**
יקרוטוהו ודופוטוהו יושבין **סמסומין**
קין אלא כדי סיכת קטן או שנשברו ושאר
דופוטוהו נשאר יושבין ליכא לנדה בלא
אם מחזיקין שמן כדי סיכת קטן סממין:
עד

[illegible]

המק"א. י"ד.

בר נפחא. ר' יוחנן
 דמקרי בר נפחא בטל
 הס"ס כמו (נ"ט פס"ג)
 מאן ע"ל בר נפחא, גרש
 למורי דאבי של ר' יוחנן
 הוה נפחא ולבסי מקרי
 בר נפחא, ולית דמפשי
 בר נפחא על שם יפח
 (סנהדרין 168). עומדים
 מפניהם. במבוי כמרים
 קא' כשעורבי בתין
 ירשום (שולחן 27).

(6) האי בוקא דאטמא.
 גיב עי' חוסי' בבורות דף
 ע"א: [3] דבי שיעור
 ורנן כסעל אטמא ממונעס
 קאטמא: [2] לא חמשה
 למעלה כיוור חמשה
 וואו דקנטי ער די טהור
 ער ולא ער בכלל שלא
 הגיע לה אבל אם הגיע
 לה: היי כיוור מה' וסא
 בודקטי צעמא: [7] וכן
 לפסח צעמא דנתיב וזה
 לבס למשורת ונתיב אסור
 חג בעכוותם וזה וכו'
 משלשלי' את המטה:

טמא כלומר דהתם ודאי
דבר חשוב הוא וצריכין
לקשור משו מני דבר
בנות שקנה טלה או
שום בהמה דקה קשרו
בו אבל יותר מעשרה
ארוה ביותר ומחשבת
לחיה כמאן (דוגן) דחתיך
ישירי מאי לאו עשרה
כלטמה ושמ' עד ועד
בכלל לא עשרה כלמלה.
מתיבין הדין שבכלי
חיים הן וקרקעותיהן כו'
קרקעותיהן אלו השוליים:
שלא ממוסבין כלומר
יושבין לברם שאין סימבין
אחתם שיעורן בכדי אינן
היו